

Horrea formice tendunt ad inania numquam,
 Nec vagus amissas frater adibit opes :
 Immemores florum gestaminis anterioris,
 Contempnunt spinam cum cecidere rose ;
 Sic et amicitie fratres benefacta prioris
 Diuitis aspernunt, cum dare plura nequit.

Nomine sunt plures, pauci tamen ordine fratres ;
 Vt dicunt aliqui, Pseudo prophetat ibi.

Est facies tunice pauper, stat cistaque diues,
 Sub verbis sanctis turpia facta latent :

Sic sine pauperie pauper, sanctus sine Cristo,
 Eminent ille bonus, qui bonitate caret.

Ore deum clamant isti, venerantur et aurum
 Corde, viam cuius vndique scire volunt.

Omnia sub pedibus demon subiecit eorum,
 Ficta set ypocrisis nil retinere docet :

Sic mundana tenet qui spernit in ordine mundum,
 Dum tegit hostilem vestis ouina lupum ;

Et sic ficticiis plebs incantata putabit
 Sanctos exterius, quos dolus intus habet.

Vix est alterius fraudem qui corripit vnus,
 Set magis vt fallant auget vterque dolos :

Sic magis infecti morbo iactantur eodem,
 Inficiuntque suis fraudibus omne solum.

Comprimat hos dominus saltem, quos nouit in isto
 Tempore primeuam preuaricare fidem.

Non peto quod periant, set fracti consolidentur,
 Et subeant primum quem dedit ordo statum.

**Hic loquitur de fratribus illis, qui propter huius mundi famam,
 et vt ipsi eciam, quasi ab ordinis sui iugo exempti, ad confes-
 siones audiendum digniores efficiantur, summas in studio scola
 cathedras affectant.**

Cap^m. xviii. Est qui precessor fiat velut ipse minister,
 Cuius in exemplum Cristus agebat idem :
 Set qui discipulum Cristi se dicit, ad altum
 Cum venit ipse statum, non tenet inde modum.
 Quamuis signa tenet mendici pauperis, ecce

⁷⁹⁹ putabit CEHD putabat SGL. 807 pereant CEL

CEHGD et S

790

800

810

811 ad

Frater honore suum spirat habere locum :
 Appetit ipse scolis nomen sibi ferre magistri,
 Quem post exemptum regula nulla ligat :
 Solus habet cameram, propriat commune, que nullum
 Tunc sibi claustralem computat esse parem.

Vt latrariam statuis claustrales ferre magistris
 Debent et pedibus flectere colla suis :

Sic tumor et pompa latitant sub theologia,
 Ducere nec duci dum fauet ordo sibi.

Tunc thalamos penetrat sublimes, curia nulla
 Est cuius porta clauditur ante virum.

Aspiciens varias species variatur et ipse
 Camelion, et tot signa coloris habet :

Frater ei similis, perpendens velle virorum,
 Vult in consimili par sit vt ipse pari ;

Et quia sic similem sibi sentit curia fratrem,
 Eius in aduentu presulis acta vacant.

Circuit exterius, explorat et interiora,
 Non opus occultum nec locus extat ei :

Nunc medicus, nunc confessor, nunc est mediator,
 Et super et subtus mittit ad omne manum.

Spiritus vt domini, sic frater spirat vbique,
 Et venit ad lectum quando maritus abest :

Sic absente viro temerarius intrat adulter
 Frater, et alterius propriat acta sibi :

Sic venit ad strati capitata cubicula lecti,
 Sepius et prima sorte futurus erit.

Sic genitus Salomon est hac que nupsit Vrie,
 Dum pius intrusor occupat inde locum :

Sponsi defectus suplet deuocio fratris,
 Et genus amplificans atria plena facit.

Verberat iste vepres, volucrem capit alter ; et iste
 Seminat in fundum, set metet alter agrum :

In stadio currunt ambo, brauium tamen vnus
 Accipit iniuste longius ipse retro :

Sic intrat sponsus aliorum sepe labores,
 Ac vbi non soluit in lucra, vana tamen.

Credit et exultat prolem genuisse maritus,
 Vngula nec prolis pertinet vna sibi.

Predicat ypocrita cum sponso carmina sancta,

820

830

840

850

Vt deus ex verbo staret in ore suo :
 Cum sponsa Veneris laudes decantat, et eius
 Officium summe supplet honore dee :
 Sic opus in basso tenementum construit altum,
 Cuius egens nocte fabrica poscit opem.

O pietas fratris, que circuit et iuuat omnes,
 Et gerit alterius sic pacienter onus :
 O qui non animas tantum, set corpora nostra,
 In sudore suo sanctificare venit.
 Hic est confessor domini non, set dominarum,
 Qui magis est blandus quam Tituillus eis :
 Hic est confessor quasi fur quem furca fatetur,
 Sic quia ius nostrum de muliere rapit.
 Hic est confessor in peius qui male vertit,
 Sordida namque lauans sordidiora facit :
 Pellem pro pelle, quod habet sibi frater et omne
 Pro nostri sponsa, se dabit atque sua.

860

O condigna viro tali quis premia reddet,
 Aut deus aut demon? vltima verba ligant.
 Peccati finis fert namque stipendia mortis,
 Est dum culpa vetus plena pudore nouo :
 Horum, viuentes qui tot miracula prestant,
 In libro mortis nomina scripta manent.

870

Inter apes statuit natura quod esse notandum
 Sencio, quo poterit frater habere notam.
 Nam si pungat apis, pungenti culpa repugnat,
 Amplius vt stimulum non habet ipse suum ;
 Postque domi latebras tenet et non euolat vltra,
 Floribus vt campi mellificare queat.

880

O deus, in simili forma si frater adulter
 Perderet inflatum, dum stimularet, acum,
 Amplius vt flores non colligat in muliere,
 Nec vagus a domibus pergat in orbe suis !
 Causa cessante quia tunc cessaret ab ipsis
 Effectus, quo nunc plura pericla latent.

**Hic loquitur qualiter isti fratres inordinate viuentes ad
 ecclesie Cristi regimen non sunt aliquo modo necessarii.**

Cap^m. xix. Vna michi mira res est, quam mente reuoluens

863 sed non D

Nescio finali qua ratione foret.
 Quam prius ordo fuit fratrum, quoscumque necesse
 Congruit ecclesie fertur inesse gradus.
 Papa fuit princeps, alios qui substituebat,
 Vt plebem regerent singula iura dedit :
 Ius sibi presul habet, sub eo curatus, et ille
 Admittens curas pondera plebis agit :
 Proprietarius est presul qui proprietatem
 Curato tribuit, qua sua iura regat :
 Presulis inde loco curatus iurat, vt ipse
 Tempore iudicii que tulit acta dabit.
 Est igitur ratio que vel tibi causa videtur,
 Alterius proprium quod sibi frater habet ?
 Inter aues albas vetitur consistere coruum,
 Quem notat ingratum quodlibet esse pecus ;
 Inter et ecclesie ciues consistere fratrem,
 Qui negat eius onus, omnia iura vetant.

890

900

Caucius in rebus dubiis est semper agendum,
 Causa nec est mundi talis vt ipsa dei :
 Si tamen vsurpet mundi quis iura, refrenant
 Legis eum vires nec variare sinunt.
 Que mea sunt propria mundo si tolleret alter,
 Taliter iniustum lex reputabit eum :
 In preiudicium partis lex non sinit equa,
 Possit vt alterius alter habere locum :
 Que bona corporea sunt alterius, nequit alter
 Tollere, ni legum condita iura neget :
 Set que sunt anime frater rapiens aliena,
 Nescio qua lege iustificabit opus.
 Si dicat, 'Papa dispensat,' tunc videamus,
 Est sibi suggestum, sponte vel illud agit.
 Papa mero motu scimus quod talia numquam
 Concessit, set ea supplicat ordo frequens :
 Papa potest falli, set qui videt interiora,
 Est hoc pro lucri scit vel amore dei.

910

920

Lingua petit curas anime, mens postulat aurum,
 Bina sicque manu propria nostra rapit :
 Defraudans animas, talis rapit inde salutem,
 Et super hoc nostras tollere temptat opes.
 Non ita Franciscus peciit, set singula linquens